

hvor formålet har været at øge jagtudbyttet og sikre vildtbestanden. Dermed kan man vel godt sige, at forslaget også er et opgør med en slags kulturhistorie, der kommer til udtryk på forskellig måde, både i udsætningen og i den efterfølgende jagt: I den ene ende i meget stor skala specielt på en række østdanske godser og i den anden ende en mere hobbyagtig tradition, hvor en enkelt eller nogle få jægere sammen plejer og passer en vildtbestand med tilhørende plantning og vandhuller på et overskueligt areal. Så det er i virkeligheden et meget broget billede og i virkeligheden meget forskellige billeder, der tegner sig.

Nu ligger det jo ikke nødvendigvis fjernt fra Det Radikale Venstre at gøre op med traditioner, hvis der er grund til det. Det er så det, der er spørgsmålet. Et forbud mod udsætning af skydefugle er nemlig også et opgør med en i nogle tilfælde, synes vi i alt fald, jagtform, som kan forekomme uetisk, og som i nogles øjne, uanset hvad man mener, synes at være uetisk. Det er også et opgør med ulovlig bekæmpelse af eksempelvis rovfugle, og det er også et opgør med en for høj næringsstofsbelastning af småsøer og damme i forbindelse med udsætning af f.eks. gråænder, som det allerede har været diskuteret.

Kl. 15.40

Sådan nogle grunde kunne jo tale for at følge forslagsstillerne. Når vi alligevel i Det Radikale Venstre i første omgang vil være afventende og i første omgang afvise beslutningsforslaget, er det begrundet i tre forhold:

For det første er det faktisk vores grundholdning, at vi bør undgå lovgivning og forbud, hvis der i stedet er mulighed for at tale os til rette og få en fornuftig selvforvaltning, som alle eller næsten alle kan leve med. Der kan være god grund til at reducere eller eliminere dele af den nuværende udsætning af skydefugle, men måske kan det i virkeligheden opnås via en aftale med de vigtigste aktører.

For det andet er det jo sådan, som vi har hørt under stort set hele debatten, at Vildtforvaltningsrådet formodentlig er på vej med en indstilling til lovgiverne om emnet. Der har været lidt forvirring i debatten om rapporter fra Vildtforvaltningsrådet og lignende. Det, der er tale om, er, at en nedsat arbejdsgruppe har udarbejdet en rapport, som afleveres til Vildtforvaltningsrådet, som på baggrund af rapporten så diskuterer, hvorvidt de skal komme med indstilling til os som lovgivere om emnet.

Jeg tror faktisk, at det er en stor fordel, at vi opnår en så høj grad af konsensus som overhovedet muligt om vores naturforvaltning. Vildtforvaltningsrådet er jo en del af denne konsensusstruktur, hvor forskelligartede interesser taler sig til rette om udfordringerne. Det synes vi at man må respektere, og derfor vil Det Radikale Venstre også afvente rådets indstilling.

For det tredje og sidste bør det være en fælles målsætning for alle interessenter – jordbrug, skovbrug, jægere, grønne organisationer, friluftsfolk, turister og offentlige myndigheder – at kvaliteten af den danske natur og det danske kulturlandskab forbedres frem for forarms, og at jagt i den sammenhæng primært handler om at høste af naturens overskud i den naturlige bestand og i naturlige biotoper. Hvis vi i højere grad kunne forenes i den målsætning, så tror jeg også, at der i et vist omfang er plads til udsætning på en bæredygtig vis.

Må jeg derfor opfordre ikke mindst regeringspartierne til at medvirke til opfyldelsen af en sådan målsætning. Den vil flora, fauna og folk alle kunne glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er enig med ordføreren i, at der en konsensusstradition på det her område, og derfor forventer jeg også, at Vildtforvaltningsrådet arbejder ud fra den strategi, når de nu skal videre.

Jeg synes, det er meget interessant, hvad ordføreren siger om selvforvaltning, for det er klart, at når vi nu siger, at det her moralsk er i orden, skal det jo også være det, og det vil sige, at der skal være en balance imellem naturens bæredygtighed og den udsætning, som foregår. Efter hvilke regler skal denne selvforvaltning foregå?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det, der ligger i at have en holdning om, at man dels skal forsøge at skabe konsensus på området, dels skal have en selvforvaltning og dermed også en rådgivning for de mange parter, som er interessenter på området, og de er jo vidt forskellige, er, man lytter til dem og tror på, at de er i stand til at komme med bud på, hvordan vi bedst muligt kan sikre noget sådant.

En af mulighederne er jo, at man i de forskellige brancher og organisationer, som beskæftiger sig med jagt, i høj grad tager den diskussion op. Det mener jeg også at de har været gode til indtil nu. Jeg mener også, at der lægges op til at fort-